

Kirjastojen sarjakuvien hankintaan käyttämiä rahoja ei ole eritelty muista kaunokirjallisuushankinnoista edes kirjastokohtaisesti, valtakunnallisista tilastoista puhumattakaan. Kirjastonhoitajilla on kuitenkin jonkinlainen käsitys, miten omaan kirjastoon on hankittu sarjakuvia viime vuosina.

Sarjakuva kirjastossa - lempilapsi vai lapsipuoli?

Sarjakuvatarjontaan pienemmillä aivan viime vuosina on huomattu joissakin kirjastoissa ja toisissa myös sarjakuvien lainaus on alamäessä. Joidenkin kirjastojen määrärahat ovat myös pienentyneet, mutta esim. Helsinki on kohdellut kirjastojaan suhteellisen hyvin.

- Sarjakuvat ovat tärkeä asia, mutta eivät viime aikoina se tärkein, osastonjohtaja Vuokko Heino Itäkeskuksen kaupunginkirjastosta Helsingistä kertoo.

- Kotimaista uutta on ilmestynyt kiitettävästi ja sitä on hankittu aina kun on tarjottu, hän jatkaa.

Toisaalta kotimaista ostetaan nykyään kaksi kappaletta, tunnettua ulkomaista ostettiin muutama vuosi sitten 3-4 kappaletta. Vielä muutama vuosi sitten kirjastoihmiset Itäkeskuksesta saattoivat suunnistaa listojensa kanssa sarjakuvakauppaan, nyt sellaista ei juuri harjoiteta. Itäkeskuksessa myös sarjakuvien lainaus on alamäessä.

Jyväskylän kaupunginkirjastossa kir-

SALAATTI JA RAEJUUSTO

Pienlehden tekijöiden kannattaa muistaa, että kirjastolhin voi tarjota myös omia julkaisujaan. Lisätietoja antaa BTJ Kirjastopalvelu. Kuvat Herkko Eskelisen tarinasta Salaatti ja Raejuusto.

jamäärärahat ovat 90-luvulla tasaisesti pienentyneet. Säästöjä ei ole kuitenkaan aikuisten osastonjohtaja Heli Joensuun mukaan kohdennettu mihinkään tiettyyn kirjallisuuden lajiin, vaan kappalemäärästä on nipistetty tasaisesti joka alalta, sarjakuvaa ei ole syrjitty.

- Kotimaista sarjakuvaa ostetaan 3-4 kappaletta pääkirjastoon. Sarjakuvia lainataan paljon ja niitä ilmestyy aika paljon,

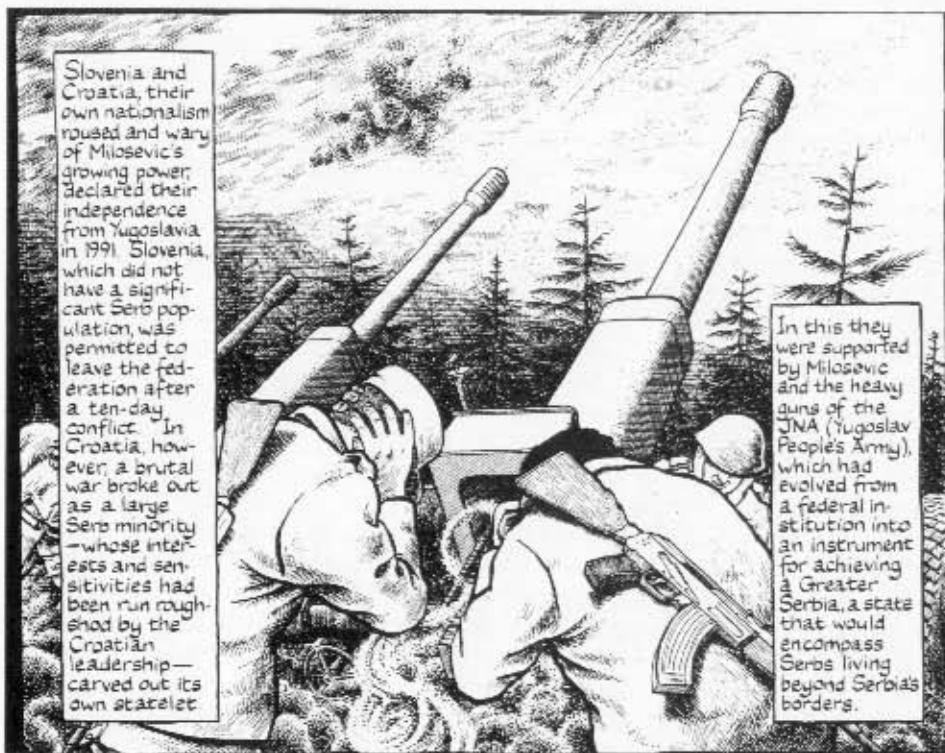
Joensuu kertoo. Hänen mukaansa kirjastossa asioi paljon nuoria ja sarjakuvan harrastajia, jotka kyllä muistuttavat, jos laiminlyöntejä tapahtuu. Asiantuntijoina käytetään kirjaston omia, sarjakuvaa harrastavia työntekijöitä - silloin kun sellaisia on talossa. Kirjaston kokoelmiin pyritään hankkimaan myös paikallisten tekijöiden omakustanteita.

Vajaan kymmenentuhannen asukkaan pikkukaupungissa Alajärvellä kirjaston määrärahat per asukas ovat läänin alhaisimpia. Kirjastonjohtaja Sirkka-Liisa Koponen vastaa aikuisten kaunokirjallisuushankinnoista ja myöntää, että niukoista resursseista johtuen sarjakuviin ei juuri panosteta.

- Sarjakuvahankinnat ovat viime vuosina jääneet vähemmälle. Niitä pyritään hankkimaan, mutta harrastajille ei varmasti ole tyydyttävää kokoelmaa, Koponen myöntää. Hänen mukaansa sarjakuvista on jopa leikattu enemmän kuin muilta alueilta, eikä kirjastossa ole myöskään sarjakuva-asiantuntimusta.

- Jossakin vaiheessa sarjakuviin pitäisi kohdistaa enemmän resursseja, Koponen lupaa. ■

Kirjastolhin hankitaan määrärahojen pienuuden vuoksi melko vähän kotimaisia ja käännössarjakuvia. Sitäkin huonompi on alkukielisten sarjasten laita, ilmiselviäkään merkkiteoksia ei hankita. Kuva Joe Saccon albumista Safe Area Gorazde.

Slovenia and Croatia, their own nationalism roused and wary of Milosevic's growing power, declared their independence from Yugoslavia in 1991. Slovenia, which did not have a significant Serb population, was permitted to leave the federation after a ten-day conflict. In Croatia, however, a brutal war broke out as a large Serb minority - whose interests and sensitivities had been run roughshod by the Croatian leadership - carved out its own statelet.

In this they were supported by Milosevic and the heavy guns of the JNA (Yugoslav People's Army), which had evolved from a federal institution into an instrument for achieving a Greater Serbia, a state that would encompass Serbs living beyond Serbia's borders.